

Afzelius, FoDd Fri

Jag hittade f?geln, vid brunnen p? g?rden,
en rytande f?vinterkv?ll.
Den l?g d?r p? marken, med obrukbar vinge
och med ?gonen blanka av skr?ck.
Jag sl?t mina h?nder f?rsiktigt runt kroppen,
och f?rde den in i mitt hus.
Den ?t och den drack, och den sov hela natten
framf?r brasan tills elden brann ut.
I gryningen vakna jag till av att f?geln
hade tagit sej upp p? mitt br?st.
D?r satt den och sj?ng dom mest ljuvliga toner,
med sin rena och glasklara r?st.
Och tonerna fyllde mitt ?dsliga hus,
till dom mest avl?gsna vinklar och vr?r.
S?ngen gjorde mej glad, och mitt sinne blev ljust,
f?r jag visste att nu var vi tv?.
Jag k?pte min f?gel en gyllene bur,
och st?llde den mitt p? mitt bord.
Den var med n?r jag skrev, den var med n?r jag ?t,
och den var ocks? med n?r jag sov.
Jag prata med f?geln, jag spela f?r f?geln,
och den blev som en k?r gammal v?n.
Och i mina stunder av sorg och f?rtvivlan
s? sj?ng den mej lycklig igjen.
Med f?geln i huset var min ensamhet 'ver,
och snart k?nde jag livslust igjen.
S? jag bj?d hem till fest, och jag bj?d hem till dans,
och v?nnerna fyllde mitt hem.
Vi satt hela n?tter och pratade minnen,
ibland ?nda tills det blev ljust.
Och f?geln satt med oss, hur sent det ?n blev,
tills den somnade in i sin bur.
Och m?nader kom, och m?nader gick,
och snart hade sommarn blitt h?st.
Och f?geln blev tystare f?r varje dag,
tills den slutligen miste sin r?st.
Den satt i sin bur och s?g ut genom f?nstret,
mot en himmel s? blytung och gr?.
Och f?rst i oktober f?rstod jag till sist
vad den satt d?r och kikade p?.
Mot skyarna s?g man dom flyga p? led,
p? v?g mot sitt riktiga hem
Dom reste p? instinkt, dom f?ljde dom lagar
naturen s? klokt har best?mt.
Jag s?g p? min f?gel, som satt d?r p? bordet,
s? fj?ttrad och sorgsen och tyst,
s? jag ?ppnade f?nstret, och jag ?ppnade buren,
och jag s?g hur min f?gel fl?g ut.
Det g?r emot v?r, snart ska tr?den sl? ut,
nu ?r m?rkret och kylan f?rbi.
Jag g?r runt i min tr?dg?rd och sneglar mot himlen,
f?r jag vet att snart kommer dom hit.
Och jag tror att just en av dom kommer att g?ra
en extra sv?ng 'ver mitt hem
Om s? blott f?r att visa sin uppskattning 'ver
att f? leva i frihet igen.